

Underbilag 4 til Bilag 2.

Kjøbenhavnske
Bankers Forening af 1920.

København, den 15. Januar 1929.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Anledning af det høje Ministeriums Anmodning om en Udtalelse fra Foreningens Side angaaende det i Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Aktieselskaber skal Foreningen herved tillade sig at meddele, at Foreningen i det væsentlige kan erklære sig enig i Bestemmelserne i det nye Lovforslag, idet man dog gerne vil fremføre nedennævnte Bemærkninger:

ad § 2, 2det Stykke, sidste Punktum:

Hvad angaar Bestemmelsen om, at „dersom Navnet angiver en bestemt Art af Forretning, maa det ikke bibeholdes uforandret, naar Forretningens Art væsentligt forandres“, bemærkes, at Foreningen i Princippet er enig i denne Bestemmelse, men man tillader sig i Forbindelse hermed at henvise til Lovens § 56, sidste Stykke, som lyder saaledes: „Væsentlige Ændringer i Selskabets Formaal maa kun vedtages, naar Aktionærer, der ejer $\frac{9}{10}$ af Aktiekapitalen, stemmer derfor.“

Selv om denne Ændring af den i den nugældende Aktieselskabslov anførte Bestemmelse maa siges at indeholde en betydelig Forbedring, da det ikke fremtidig vil være fornødent at skaffe Tilslutning fra den samlede Aktiekapital for Opnaaelse af Ændring i Selskabets Vedtægter angaaende Selskabets Formaal, vil man dog henstille, at der gives en Aktiemajoritet en lettere Adgang til Ændring af Vedtægternes Bestemmelser angaaende Selskabets Formaal, f. Eks. saaledes, at en saadan Ændring vil kunne vedtages efter samme Regler, som er gældende for Opløsning af et Selskab, jfr. dets Vedtægter.

Selv efter den Redaktion, som er anvendt i det nye Lovforslags § 56, sidste Stykke, vil det i saa godt som alle Selskaber være ugørligt at kunne samle saa stor en Aktiemajoritet, at en Ændring af Selskabets Formaal vil kunne gennemføres. — Særlig i Krisetider vil man hyppigt i Erhvervslivet staa overfor den Situation, at f. Eks. et Fabriksanlæg, som ifølge det paagældende Selskabs Vedtægter er angivet at skulle benyttes til en vis Art af Fabrikation, alene vil kunne forrente sig, saafremt Anlægget anvendes til anden Fabrikation eller helt anden Brug. Saaledes som Loven nu er, og saaledes som den er ændret i det nye Forslag, vil en Aktiemajoritet ingen anden Udvej have for atter at gøre Selskabets Aktiver udbyttegivende end at likvidere Selskabet. En Likvidation er ikke alene særdeles bekostelig, men i øvrigt ogsaa paa anden Maade i høj Grad skadelig for de Kapitalinteresser, som er anbragt i det paagældende Selskab.

Man tillader sig i øvrigt at henlede Opmærksomheden paa, at det i de senere Aar ved Oprettelsen af nye Aktieselskaber er blevet Coutume, at man som Formaal for de nyoprettede Selskaber angiver saa mange Erhvervsgrøene, at det i Realiteten altid vil staa den til enhver Tid værende Aktiemajoritet frit for at vælge den Erhvervsvirksomhed, man maatte antage for mest gavnlige for Aktionærernes Kapitalinteresser. — Ogsaa under Hensyn hertil vil man finde det rimeligt, at de Kapitaler, som er anbragt i ældre Aktieselskaber, hvis Ved-